

som han for sit Vedkommende havde tilstræbt, var opnaaet gennem denne Bestemmelse. Det forekommer mig tværtimod, at man her har etableret en Ulighed, som det bliver — havde jeg nær sagt — Landstingets Opgave at fjerne, inden Lovforslaget forlader dette Ting. Ellers skal jeg ikke komme ind paa disse Bestemmelser, men slutte mig til de Medlemmer, der tidligere har talt fra de forskellige Partier, og anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Kirkeministeren (Povlsen): Den ærede Ordfører for Venstre (Maegaard) udtalte sin Frygt for, at der kunde være Præster, som blev forurettet paa Grund af den Bestemmelse, der kom ind i Folketinget med Hensyn til „Brugen af Jord, naar den dyrkes for egen Regning eller er bortforpagtet efter 1. August 1915 eller er saaledes overdraget, at Afgiften er afhængig af Kapitelstaksten“. Det er de saakaldte Tilskudspræster, der her er Tale om, d. v. s. Præster, som ikke er blevet forflyttet, siden Lønningsloven af 1913 traadte i Kraft, og hvis Indtægt ikke naar det Beløb, der vilde tilkomme dem som Præster i 3die Lønningsklasse, og som derfor har Krav paa at faa reguleret det resterende af Lønningsfonden. Disse Præster frygter nu for, at de paa Grund af den citerede Bestemmelse ikke skulde blive ligestillede med de Præster i 3die Lønningsklasse, som de har Krav paa at være ligestillede med i Henseende til det 25 pCts Tillæg. Jeg kan imidlertid berolige den ærede Ordfører for Venstre og de paagældende Præster med, at det selvfølgelig er Hensigten, at de skal have de 25 pCt. af den Lønning, der tilkommer dem som Mindsteløn, altsaa som Præster i 3die Lønningsklasse; men hvis de paa Grund af høje Kapitelstakster kommer op derover, faar de naturligvis ikke 25 pCt. af det Beløb, der ligger derover, og det venter de sikkert heller ikke.

Finansministeren (Brandes): Det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard) erklærede paa Partiet Venstres Vegne, at dette ikke ved en Vedtagelse af det her foreslaaede Løntillæg vilde føle sig bundet til at stille sig paa samme eller lignende Maade overfor en senere foreliggende Lønningsreform, og dertil sluttede sig i øvrigt det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Dahl), der talte paa det socialdemokratiske Partis Vegne. Jeg skulde dog næsten tro, at de to Herrer ikke ganske talte ud

fra samme Betragtning. Jeg maa sige paa Regeringens Vegne, at det ligger i selve Forholdets Natur, at intet Parti ved en Vedtagelse af dette Lønningstillæg kan føle sig bundet overfor fremtidige Lønningsændringer, thi dette Forslag er et Dyrtidsforslag, er fremkommet samtidig med et Dyrtidstillæggsforslag for at raade Bod paa Tilstande, som den nuværende Tid har frembragt, og de Bestemmelser, der nu træder i Kraft, kan ikke være normgivende for Rigsdagens eller Regeringens Beslutninger senere hen. Derom tror jeg ikke, der kan være nogen Tvivl. Det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne, støttede sin Betragtning derigennem, at han i og for sig ikke ansaa det midlertidige Løntillæg for tilstrækkelig retfærdigt, idet det efter hans Mening var bedre for de højere lønnede end for de lavere lønnede, gav dem mere forholdsvis, end det gav til de lavere lønnede. Men det ærede Medlem rettede jo sig selv, idet han bemærkede, at dette raades der Bod paa ved Hjælp af Dyrtidstillæggsforslaget, og det er netop Tilfældet, de to Forslag supplerer direkte hinanden. Det er sandt, hvad det ærede Medlem sagde, at for Mellemlønningerne raades der Bod derpaa, men dette er dog i langt større Grad Sandhed overfor de lavest lønnede. Naar en Tjenestemand har 1300 Kr. og i Løntillæg vil faa 325 Kr. og dernæst, hvis han er gift, 750 Kr. i Dyrtidstillæg, opnaar han i alt et Tillæg paa 1075 Kr. til en Lønning paa 1300 Kr., d. v. s. hans Lønning stiger for det Aar med godt 82 pCt., og da maa man sige, at han er noget heldigere stillet end den højt eller højere lønnede Embedsmand, der faar 25 pCts. Dyrtidstillæg. Jeg synes derfor, det ærede Medlem maa indrømme, at der var taget rigelige Billighedshensyn i de to Lovforslag, fordi disse netop gaar ud paa at stille de lavere lønnede forholdsvis meget bedre gennem disse Tillæg end de højere lønnede.

Det ærede Medlem, der talte paa Partiet Venstres Vegne (Maegaard), gjorde nogle Bemærkninger til Enkelthederne, og paa et af de Spørgsmaal, han rettede til mig, kan jeg svare fuldt ud bekræftende. Det er det Spørgsmaal, om Udtrykket „fast Vikar“ i Dyrtidstillægs-Lovforslagets § 2 omfatter alle de forskellige Lærere eller kun Købstadlærere. Der er Forholdet det, at saaledes som Ministeriet vil fortolke Loven, og saaledes som jeg ogsaa tror, den naturlige Fortolkning er, vil Udtrykket „fast Vikar“ omfatte alle. Der-